

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปและอภิปรายผลการศึกษา

จากการวิเคราะห์ภาวะการว่างงานของผู้ว่างงานในจังหวัดอุดรดิตถ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะการว่างงานโดยทั่วไปในอุดรดิตถ์ และหาสาเหตุที่ทำให้เกิดการว่างงานในจังหวัดอุดรดิตถ์ ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ว่างงาน พร้อมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของการว่างงานกับลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ว่างงาน ในประเด็นที่สนใจศึกษา เช่น ระดับการศึกษา ระดับงาน อายุ ความรู้ภาษาต่างประเทศ โดยศึกษาข้อมูลจากแบบขึ้นทะเบียนหางานของผู้ว่างงานในจังหวัดอุดรดิตถ์ ในช่วงที่คาดว่ามีการว่างงานในจังหวัดอุดรดิตถ์เพิ่มมากที่สุด คือ ไตรมาสที่ 1/2552 จำนวนตัวอย่าง 375 คน จากผู้ว่างงานที่ลงทะเบียนทั้งหมด 5,944 คน

เมื่อพิจารณาภาวะการมีงานทำของแรงงานในจังหวัดอุดรดิตถ์พบว่า อัตราการว่างงานในไตรมาสที่ 1/2552 เป็นร้อยละ 2.24 เพิ่มขึ้นอย่างมาก เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันในปีก่อนหน้า เช่น ไตรมาสที่ 1/2551 ซึ่งเท่ากับร้อยละ 1.28 หรือเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า เช่น ไตรมาส 4/2551 ร้อยละ 1.37 จำนวนผู้มีงานทำรวมในไตรมาสที่ 1/2552 ลดลงเมื่อเทียบกับไตรมาสไตรมาสก่อนหน้า เมื่อจำแนกผู้มีงานทำตามสาขาการผลิตพบว่าการทำงานในสาขาต่างๆ มีแนวโน้มคงที่ยกเว้นสาขาการผลิตที่มีจำนวนผู้มีงานทำเพิ่มสูงขึ้นมาก และสาขาการก่อสร้างและการโรงแรมที่มีจำนวนผู้มีงานทำลดลงเล็กน้อย เมื่อจำแนกผู้มีงานทำตามสภาพการทำงานพบว่าจำนวนแรงงานในแต่ละสภาพการทำงานมีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยยกเว้นการเพิ่มลูกจ้างเอกชนที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นมากซึ่งสอดคล้องกับการทำงานในสาขาการผลิตที่เพิ่มขึ้น เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาพบว่าจำนวนผู้มีงานทำวุฒิต่ำกว่าประถม มัธยมปลายและอุดมศึกษามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

การศึกษาในครั้งนี้จำแนกสาเหตุของการว่างงานเป็น 2 สาเหตุใหญ่คือ การว่างงานจากวิกฤติเศรษฐกิจและการว่างงานจากสาเหตุอื่นๆที่ใช้วิกฤติเศรษฐกิจ โดยการว่างงานจากวิกฤติเศรษฐกิจนั้น เกิดจากนายจ้างลดจำนวนพนักงานและมีการปิดกิจการ/บริษัทย้ายฐานการผลิตไปสู่แหล่งที่มีต้นทุนการผลิตต่ำกว่า ในขณะที่การว่างงานจากสาเหตุอื่นๆเกิดจากการสมัครใจว่างงาน การหมดสัญญาจ้างเมื่อสิ้นสุดโครงการและความบกพร่องที่เกิดจากการทำงาน ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 60.80 เป็นผู้ว่างงานจากสาเหตุด้านวิกฤติเศรษฐกิจและร้อยละ 39.20 เป็นผู้ว่างงานจากสาเหตุอื่นๆ

เมื่อพิจารณาลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ว่างงานพบว่า ผู้ว่างงานจากวิกฤติเศรษฐกิจมีสัดส่วนของเพศชายและหญิงใกล้เคียงกัน ในขณะที่ผู้ว่างงานจากสาเหตุอื่นมีสัดส่วนของเพศหญิงมากกว่า ซึ่งเกี่ยวข้องกับการออกจากงานอันเนื่องมาจากสาเหตุด้านครอบครัว เช่นการตั้งครรรภ์ การเลี้ยงบุตรและการดูแลครอบครัว เมื่อพิจารณาอายุของผู้ว่างงานพบว่าส่วนใหญ่ผู้ว่างงานมีอายุอยู่ในช่วง 20- 39 ปี เมื่อพิจารณาสถานภาพการสมรสพบว่าผู้ว่างงานทั้งสองกลุ่มมีสถานภาพการสมรสคล้ายคลึงกัน โดยสัดส่วนของผู้ที่สมรสและโสดใกล้เคียงกัน เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาของผู้ว่างงานพบว่า ผู้ว่างงานจากวิกฤติเศรษฐกิจมีการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุด ตรงกันข้ามกับผู้ว่างงานจากสาเหตุอื่นที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษามากที่สุด

เมื่อพิจารณาลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการทำงานพบว่า ผู้ที่ว่างงานจากวิกฤติเศรษฐกิจส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ภาษาต่างประเทศ ต่างจากผู้ว่างงานจากสาเหตุอื่นๆ ที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีความรู้ภาษาต่างประเทศและไม่มีความรู้ภาษาต่างประเทศใกล้เคียงกัน สำหรับการฝึกอบรมของผู้ว่างงานพบว่าผู้ว่างงานทั้งสองกลุ่มผู้ว่างงานเกือบทั้งหมดไม่เคยได้รับการฝึกอบรม ผู้ว่างงานทั้งสองกลุ่มเคยทำงานในสถานประกอบการประเภทอุตสาหกรรมมากที่สุด รองลงมาคือขายส่ง ขายปลีก การซ่อมยานยนต์และของใช้ ซึ่งสถานประกอบการส่วนใหญ่ตั้งอยู่นอกเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ สำหรับตำแหน่งงานเดิมของผู้ว่างงานพบว่า ผู้ว่างงานจากวิกฤติเศรษฐกิจจำนวนมากทำงานอยู่ในฝ่ายผลิตและพนักงานระดับล่างกรรมกร ในขณะที่ผู้ว่างงานจากสาเหตุอื่นเคยทำงานในฝ่ายพนักงานธุรการหรือฝ่ายปฏิบัติการ และพนักงานระดับล่างกรรมกร

จากข้อมูลเบื้องต้นจะเห็นได้ว่า ลักษณะของผู้ว่างงานและสาเหตุของการว่างงานมีความสัมพันธ์กัน การศึกษานี้จึงได้ทดสอบสมมุติฐานว่าผู้ว่างงานจากวิกฤติเศรษฐกิจนั้นจะมีการศึกษาดำกว่า ทำงานระดับล่างมากกว่า สูงอายุมากกว่าและมีความรู้ภาษาต่างประเทศน้อยกว่า ผลการศึกษาพบว่า การทดสอบทางสถิติยอมรับสมมุติฐานทั้งหมด ทั้งนี้เนื่องจากเมื่อเกิดปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจ นายจ้างจะเลือกผู้มีการศึกษาดำกว่า ผู้ที่ทำงานในระดับล่าง หรือผู้ที่ไม่มีความรู้ภาษาต่างประเทศออกไปก่อน เนื่องจากเป็นผู้ที่ผลิตภาพการผลิตต่ำสำหรับผู้ที่มียุคน้อยนั้นมีแนวโน้มจะเปลี่ยนงานเพื่อหางานที่เหมาะสมกับตนเองมากกว่า จึงทำให้ผู้ว่างงานจากสาเหตุอื่นมีอายุต่ำกว่าผู้ว่างงานจากวิกฤติเศรษฐกิจ

เมื่อพิจารณาความช่วยเหลือที่ผู้ว่างงานต้องการจากรัฐบาลพบว่า ส่วนใหญ่ต้องการให้รัฐช่วยเหลือหางานทำและฝึกฝีมือแรงงาน บางส่วนต้องการงานที่สามารถรับกลับไปทำที่บ้านได้และขอรับการสงเคราะห์ด้านการเงิน โดยตำแหน่งงานใหม่ที่ต้องการคือ พนักงานธุรการหรืองานปฏิบัติการด้านเอกสาร ช่างประเภทต่างๆ และพนักงานระดับล่างกรรมกร สำหรับวิชาชีพที่ต้องการฝึกอบรมพบว่า ส่วนใหญ่ต้องการฝึกอบรมแต่ไม่ทราบแน่ชัดว่าต้องการฝึกอบรมประเภทใด โดยเฉพาะ

เมื่อเปรียบเทียบผลการศึกษากับงานวิจัยอื่นๆพบว่า ผลการศึกษามีความสอดคล้องกับงานวิจัยหลายงาน เช่น วิฤทธิเศรษฐกิจทำให้เกิดการว่างงาน (ปิยะ สุนทรธา, 2544) หรือลักษณะของแรงงาน เช่น ความรู้ความสามารถของแรงงานที่ต่ำทำให้เกิดการว่างงานที่มีสาเหตุมาจากวิฤทธิเศรษฐกิจ (อดุลย์ศักดิ์ เทียวตระกูล, 2542; วิจิตร ภูประสิทธิ์, 2548) เป็นต้น

5.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

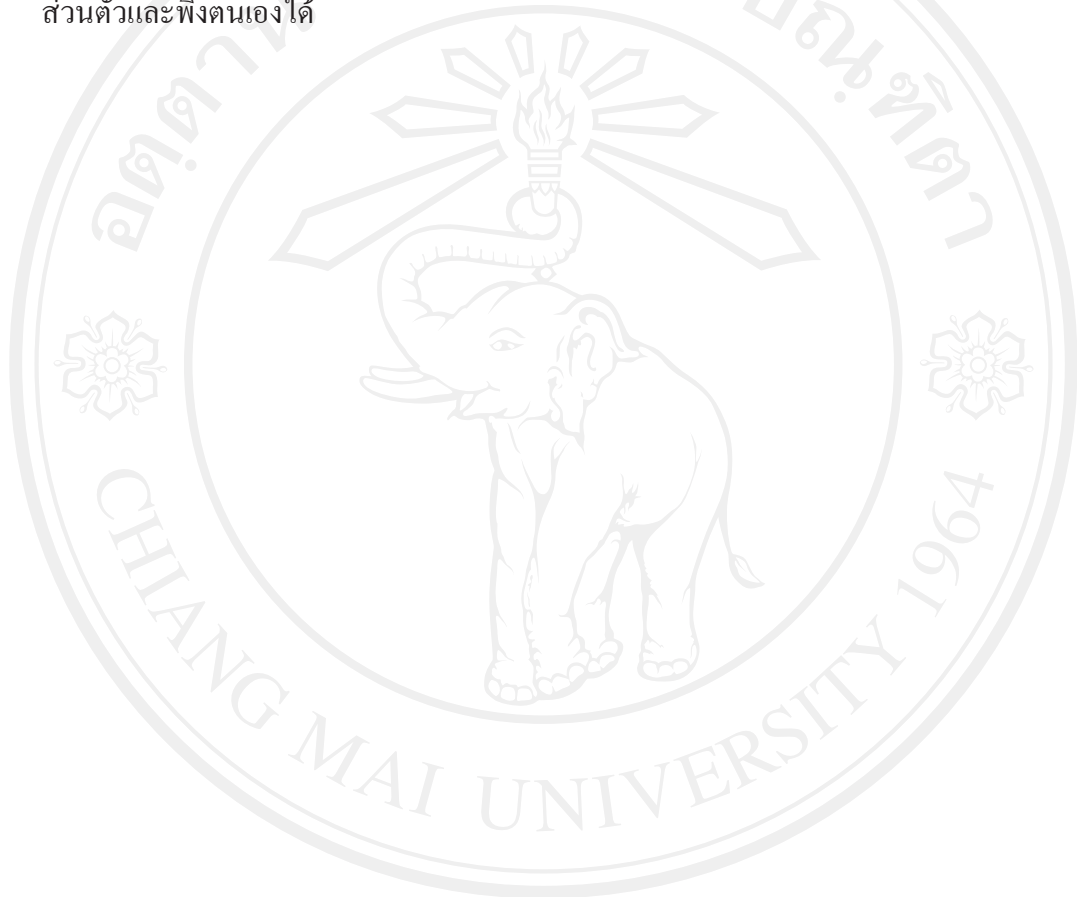
1) เนื่องจากอัตราการว่างงานในจังหวัดอุดรดิถีในไตรมาสที่ 1/2552 เป็น 2.24 สูงกว่าปี 2548-2551 ในไตรมาสเดียวกัน และผู้ว่างงานยังมีศักยภาพและความพร้อมในการทำงาน เนื่องจากผู้ว่างงานส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อยู่ในวัยทำงาน (อายุ 20-49 ปี) และว่างงานจากปัจจัยด้านวิฤทธิเศรษฐกิจเป็นส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 60.80 ของผู้ว่างงานทั้งหมด ผู้ว่างงานต้องการให้รัฐช่วยเหลือจัดหางานให้มากที่สุดร้อยละ 87.20 รัฐหรือจัดหางานจังหวัดควรช่วยเหลือหางานให้กับผู้ว่างงาน โดยหางานให้ตามตำแหน่งที่ผู้ว่างงานต้องการซึ่งส่วนใหญ่ต้องการทำงานในระดับพนักงานธุรการเอกสารร้อยละ 40.8 ของผู้ว่างงานทั้งหมด รองลงมาคือ ช่างประเภทต่างๆ ร้อยละ 17.9 อันดับ 3 พนักงานระดับล่าง กรรมกร ร้อยละ 15.5

2) เนื่องจากผู้ว่างงานมาจากสถานประกอบการที่อยู่ในจังหวัดอุดรดิถีเพียงร้อยละ 23.7 นอกนั้นทำงานในจังหวัดอื่นๆ ถึงร้อยละ 76.3 แสดงว่าสถานประกอบการหรือตำแหน่งงานในจังหวัดอุดรดิถีไม่สามารถรองรับแรงงานในจังหวัดอุดรดิถีได้ รัฐหรือจัดหางานควรช่วยเหลือเพิ่มการสร้างงานภายในจังหวัด หรือหาหางานภายในจังหวัดอุดรดิถีให้ผู้ว่างงาน การสร้างงานเพื่อรองรับแรงงานระดับล่างเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในระยะสั้น

3) วิฤทธิเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อผู้มีการศึกษาระดับต่ำ (ประถม,มัธยมต้น) ว่างงานและผู้ทำงานระดับล่าง (ฝ่ายผลิตโรงงาน กรรมกร คนขับรถ คนทำความสะอาด) ผู้ไม่มีความรู้ภาษาต่างประเทศ ผู้ที่ไม่ได้รับการฝึกฝีมือแรงงานว่างงาน เพราะ ฉะนั้นรัฐบาลควรจัดการศึกษาผู้ใหญ่แบบให้เปล่าอย่างทั่วถึง จัดอบรมการฝึกอาชีพฝีมือแรงงานแบบให้เปล่า ตามหลักสูตรที่ผู้ว่างงานสนใจ (จากการศึกษาคือฝึกช่างซ่อม เสริมสวย และไม่ระบุหลักสูตร)และฝึกอบรมภาษาต่างประเทศตามผู้ว่างงานต้องการ เพื่อเตรียมความพร้อมและเพิ่มโอกาสในการหางานทั้งในและต่างประเทศ และควรมีการประชาสัมพันธ์การฝึกอบรมในหลายๆ ช่องทางให้ผู้ว่างงานทราบ

4) เนื่องจากการว่างงานเนื่องมาจากวิฤทธิเศรษฐกิจมีสาเหตุมาจากอันดับหนึ่ง นายจ้างลดการผลิตลดจำนวนพนักงาน อันดับสอง สถานประกอบการปิดกิจการ/ย้ายฐานการผลิตไปสู่แหล่งต้นทุนต่ำ และสถานประกอบการที่ได้รับผลกระทบ คือ อุตสาหกรรม ขายส่งปลีกซ่อมยานยนต์และของใช้ก่อสร้าง การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า คมนาคม ฉะนั้นรัฐบาลควรมีมาตรการช่วยเหลือกิจการเหล่านี้เพื่อแก้ปัญหาการว่างงาน

5) เนื่องจากผู้ว่างงานจากสาเหตุที่มีใช้วิกฤติเศรษฐกิจ สาเหตุหลักคือ ว่างงานโดยสมัครใจ ร้อยละ 69.39 เพราะฉะนั้นรัฐควรส่งเสริมให้ผู้ว่างงานประกอบอาชีพอิสระ โดยสนับสนุนปัจจัยในการประกอบอาชีพ เช่น ความรู้ การฝึกอาชีพ เทคโนโลยี ส่งเสริมการเข้าถึงเงินทุนในการประกอบอาชีพของผู้ว่างงานแบบไม่มีดอกเบี้ยและหลักทรัพย์ค้ำประกัน อาจโดยหน่วยงานจัดหางานหรือหน่วยงานของรัฐอื่นๆ ให้มากและเพียงพอกับผู้ว่างงาน เพื่อให้ผู้ว่างงานสามารถประกอบธุรกิจส่วนตัวและพึ่งตนเองได้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved